

Dosarul nr. 3ra-1641/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Arhip)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bujor-Trans”, reprezentată de avocatul Victor Brînză,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Răspundere Limitată „Bujor-Trans” împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea supraplăților,
împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 23 februarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Bujor-Trans” (în continuare SRL „Bujor-Trans”), reprezentată de avocatul Victor Brînză a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal, solicitând anularea ca fiind ilegal actul de inspecție al Serviciului Vamal din 03 ianuarie 2017 și restituirea sumei de 18 843,17 de lei cu titlu de drepturi de import, încasate eronat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 23 noiembrie 2016, a importat pe teritoriul vamal al Republicii Moldova din Turcia produse citrice în asortiment. În scopul determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, a fost întocmită declarația vamală nr. I35 din 03 ianuarie 2017 în baza metodei de calcul nr. 1, prezentată la Postul Vamal intern Petricani, mun. Chișinău, împreună cu documentele confirmative.

Colaboratorul Postului Vamal nu a acceptat valoarea declarată, iar după prezentarea unor acte suplimentare a determinat valoarea în vamă a mărfii în baza metodei de calcul nr. 6.

Din considerentul că, acțiunile colaboratorului vamal din Postul Vamal Intern Petricani au dus la majorarea valorii în vamă a mărfii, respectiv și calcularea drepturilor de import cu 18843,17 de lei mai mult, SRL „Bujor-Trans” a depus cerere prealabilă în adresa Serviciului Vamal cu privire la recalcularea și restituirea drepturilor de import percepute în plus, însă prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-1131 din 24 ianuarie 2017, a fost respinsă cererea prealabilă, ca fiind lipsită de temei.

În opinia reclamantului actul de inspecție din 03 ianuarie 2017 întocmit de Serviciul Vamal prin care a fost dispusă aplicarea determinării valorii în vamă a mărfii în baza metodei de calcul nr.6 (din prețuri indicative) este neîntemeiat, contrar prevederilor legale și pasibil anulării, deoarece SRL „Bujor-Trans” în mod legal și întemeiat a utilizat ca metodă de determinare a valori în vamă a mărfii, metoa în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit, iar colaboratorul vamal ilegal prin actul de inspecție întocmit eronat a respins metoda de declarare și calcul a valorii în vamă a mărfii.

Astfel, datorită faptului că SRL „Bujor-Trans” în urma unei erori a angajaților Serviciului Vamal a achitat în baza declarației vamale nr.I35 din 03 ianuarie 2017 drepturi de import cu 18 843,17 de lei mai mult, consideră că beneficiază de dreptul la restituirea drepturilor de import.

SRL „Bujor-Trans” a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea ca ilegal a actului de inspecție din 03 ianuarie 2017 întocmit de Serviciul Vamal și restituirea în beneficiul său din contul Serviciului Vamal, a drepturilor de import în mărime de 18 843,17 de lei percepuți eronat.

Prin hotărârea din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca fiind nefondată.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins ca nefondat apelul declarat de SRL „Bujor-Trans” și menținută hotărârea din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 13 septembrie 2018, SRL „Bujor-Trans”, reprezentată de avocatul Victor Brânză, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a conchis că hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material, cât și cu încălcarea esențială a normelor de drept procedural.

În același context, recurentul a indicat că instanța de apel a emis decizia contestată cu interpretarea și aplicarea eronată a legii, soluționarea greșită a cauzei și aprecierea arbitrară a probelor.

Astfel, a menționat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 297 alin.(1) Cod vamal, indicând că pretenția privind anularea actului de inspecție a fost înaintată în mod eronat către organul ierarhic superior celui emitent, or, actul contestat are caracter individual și vizează drepturile și interesele unui cerc limitat de persoane, iar prin lege apărarea drepturilor și intereselor legitime pe cale judiciară are loc doar către persoana căreia i s-au încălcat aceste drepturi.

În opinia recurentului, soluțiile adoptate de instanțele ierarhic inferioare sunt eronate prin prisma art.8, 288, 297 Cod vamal, astfel îngrădind SRL „Bujor-Trans” drepturile fundamentale de acces liber la justiție și la un proces echitabil.

La 13 noiembrie 2018 Serviciul Vamal a depus referință asupra cereri de recurs declarate de SRL „Bujor-Trans”, reprezentată de avocatul Victor Brânză prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, ori în cazul în care instanța îl va considera admisibil, respingerea acestuia ca neîntemeiat cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 17 mai 2018, iar SRL „Bujor-Trans”, reprezentată de avocatul Victor Brânză, a declarat recurs la 13 septembrie 2018.

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei contestate reprezentantului recurentului prin intermediul poștei electronice la 20 iulie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 76), fapt conformat de ultimul în cererea de recurs. Astfel, recursul declarat la 13 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Bujor-Trans”, reprezentată de avocatul Victor Brânză, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Bujor-Trans”, reprezentată de avocatul Victor Brânză, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Bujor-Trans”, reprezentată de avocatul Victor Brânză.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bujor-Trans”, reprezentată de avocatul Victor Brânză împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat